

РЕШЕНИЕ

№ 3249

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11932** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. К. К. ЛНЧ: [ЕГН] срещу Заповед № 2985/05.11.2021 г., с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б.б от ЗДвП (временно отнемане на свидетелство за управление на МПС , но не за повече от 18 м.), издадена от Н. Е. - мл.автоконтрольор в 02 група 02 сектор отдел "ПП" при СДВР.

Жалбоподателят счита, че заповедта е незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално - правните разпоредби. Твърди се в жалбата, че К. не е бил запознат със съдържанието на акта, същият не владее български език, не му е осигурен преводач, сочи се, че върху заповедта не е положен подпис, не е запознат със съдържанието й. Твърди се нечетливост на оспорения акт и нарушаване правото на защита. Моли съда акта да бъде отменен.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Т., който поддържа жалбата.Претендира разноски.

Ответникът не се явява в съдебно заседание, не се представлява и не изразява становище по същество на спора.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, Трето отделение, 62 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед на жалбоподателя В. К. К.- гръцки гражданин, на основание чл. 171, т. 1 б. б от Закона за движение по пътищата е наложена, ПАМ "временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца" и на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е отнето свидетелството за управление на МПС №[ЕИК]- образец Гърция. Според мотивите на заповедта на лицето е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 220393 от 05.11.2021 г., тъй като е било установено че водачът, в качеството му на собственик е управлявал МПС- А. АЗ с рег. [рег.номер на МПС] , като при проверка за употреба на алкохол с Дрегер Алкотест 7410+ARSM-0139, проба 674 в издишания въздух е отчетен резултат от 1,42 промила на хиляда. Издаден е талон за кръвна проба, като и това изследване доказва употреба на алкохол – 1,46 промила . Поради обстоятелството, че за лицето е установено , че управлява автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда е издадена оспорената заповед.

По делото е приложен АУАН, издаденият талон за медицинско изследване, протокол за химическо изследване, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, резултатите от тест с Дрегер, разпореждане на полицейски орган и докладна записка от 05.11.2021 г.

За компетентността на органа, издал оспорваната заповед за приложени Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. и Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г., издадени от министъра на вътрешните работи, както и Заповед № 513з-779/26.01.2021 г. и Заповед № 513з-1618/26.02.2018г.на Директора на СДВР.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, като са приложени правилно относимите материално-правни разпоредби.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с

медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че К. е управлявал автомобил след употреба на алкохол. Това обстоятелство не се отрича от жалбоподателя. Не е спорно по делото, че са осъществени фактите, даващи основание за налагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство. Принудителната административна мярка се издава за период до решаване на въпроса за отговорността на водача, но за не повече от 18 месеца, независимо, че съгласно чл. 172, ал. 3 от ЗДвП свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изема със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. Принудителната административна мярка се изпълнява предварително съгласно чл. 172, ал. 6 АПК.

Наведените доводи в жалбата, че поради липсата на преводач, същият не е разбрал съдържанието на оспорения акт, а полученият от него екземпляр е нечетлив и липсва подпис на лицето, поради което правото му на защита е нарушено не се споделят от настоящия състав.

Независимо, че жалбоподателят не е български гражданин, липсват основания да се счита, че същият не е имал възможност да разбере съдържанието на акта за установяване на административно нарушение и на връчената заповед за налагане на принудителна административна мярка лично или по друг начин. Жалбоподателят притежава ЛНЧ [ЕГН] и има постоянен адрес: [населено място], [улица], ап. 8 т.е. същият пребивава в България. Подписал е АУАН и ЗППАМ без възражения, като няма пречка при наличие на такива същите да бъдат посочени на друг език, в случай, че лицето желае да изтъкне, че не разбира случващото се. В случая административното нарушение, което е основание за прилагане на принудителната административна мярка, се установява по реда на Закона за административните нарушения и наказания и на Закона за движението по пътищата, а не по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В Закона за административните нарушения и наказания няма изрична правна норма, която да регламентира езика на административнонаказателното производство. С оглед на това и в съответствие с установената в Закона за административните нарушения и наказания субсидиарна приложимост на Наказателно-процесуалния кодекс - чл. 11 и 84, би следвало, макар и да липсва изрична препращаща разпоредба, приложение да намерят разпоредбите на чл. 21, ал. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно които производството се води на български език, но ако лицето не владее български език, може да ползва родния си или друг език./решение 7751 ОТ 23.05.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 1794/2018 Г., VII ОТД. НА ВАС/ По делото липсват доказателства жалбоподателят да е заявил подобно желание.

От друга страна следва да се има предвид и факта, че става въпрос за техническо

средство за установяване на съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух (т. нар. breath test)-способ за установяване на съдържанието на алкохол в кръвта, използван не само в България, но и в целия Европейския съюз и не би могло извършената проверка да бъде непонятна за жалбоподателя.

В тази насока са неоснователни твърденията на жалбоподателя в настоящето производство, че му е било нарушено правото на защита в административното производство, тъй като не му е бил назначен преводач от български или друг език и не е разбирал какво се иска от него. Както в жалбата, така и в съдебното производство пред настоящия съд, жалбоподателят не сочи, че не е извършил нарушението, заради което му е наложена принудителната административна мярка. Неоснователни са възраженията за нечетливост на оспорения акт и липса на подпис върху него. По делото се съдържа заверено копие на заповедта, от което е видно, че К. се е подписал върху нея, след като е бил запознат със съдържанието ѝ и е получил препис на посочената дата.

Дори да се приеме наличие на допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради невръчване на оспорената заповед чрез преводач, следва да се посочи, че връчването на заповедта няма отношение към нейната законосъобразност, а към възможността адресатът на акта да упражни правото си на защита. В случая, това право е надлежно упражнено, поради което доводът на жалбоподателя е неоснователен.

Предвид горното, съдът намира за неоснователни възраженията в жалбата, че жалбоподателят, не е разбрал каква принудителна мярка и за какво нарушение му е наложена. Не се установява неговото право на защита да е било нарушено. Заповедта е подписана без възражения, както е подписан и АУАН. Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, Трето отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. К. ЛНЧ: [ЕГН] срещу Заповед № 2985/05.11.2021 г., с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б.б от ЗДвП (временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но не за повече от 18 м.), издадена от Н. Е. - мл.автоконтрольор в 02 група 02 сектор отдел "ПП" при СДВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на Р България.

СЪДИЯ: